

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilna reforma.

Ko je nastopilo koalicijsko ministerstvo vlado in pred narodovimi zastopniki razvilo svoj program, zmajevali so ljudje z glavami, čuvši iz ust ministerkega predsednika kneza Windischgratza slovesno zagotovilo, da si šteje vlada v prvo dolžnost, izdelati in uveljaviti kolikor prej mogoče volilno reformo.

Nihče ni hotel teh besed prav verjeti, nihče ni bil prepričan, da ima vlada resni namen, izpolniti to svojo obljubo in marsikdo je celo na polna usta trdil, da je to le pesek v oči, da hoče vlada s to obljubo ustaviti le za toliko časa vse politične borbe, dokler sebi in za njo stoječim koalicijskim strankam ne utrdi stališča, vsaj tako, da jim sedanje posesti ne more nihče vzeti.

Razlogov za to domnevanje ne bomo tukaj navajali; poglobitvi je bil in je še ta, da je nasprotstvo mej interesi koaliranih strank tako veliko, da se skoro ne da premostiti. Vse pa kaže, da to domnevanje ni bilo iz trte izvito in ne povsem neosnovano, zakaj to je očitno in to mora zapaziti vsak slepec, da se vlada na vse mogoče načine trudi, zavleči rešitev tega perečega vprašanja.

Zdaj in zdaj se je od ustanovitve koalicije čitala v listih, služečih tej politični zadrugi, kaka mala vest o pripravah za volilno reformo, s katerimi se bavi vlada, o statističnih poizvedovanjih in o nabiranju za reformo potrebnega drugega materiala, po sestanku državnega zbora smo tudi izvedeli, da so se ministri že zjediniili gledé vodilnih načel, po katerih bode izdelati volilno reformo in da je ministerki predsednik voditeljem koaliranih strank ta načela naznanil, naj se gledé njih dogovore s svojimi klubi.

Izvedelo se pa ni samo to, prišle so na dan še nekatere druge podrobnosti in te so nas preverile, da namerava vlada res vso zadevo kar najdlje možno zavleči, ako že sploh verujemo, da ima dobro voljo, izpolniti dano obljubo, kar pa tudi še ni tako gotovo, kakor sodijo nekateri.

Te podrobnosti so prišle posredovanjem raznih listov na dan in drage volje priznavamo, da so bile razglašene z vso previdnostjo. Toda dotični nemški in poljski listi imajo sedaj jako dobre zveze z vla-

dajotimi krogi in lahko je verjeti, da jim je bilo to, kar so povedali, naročeno. In povedali so, da misli vlada svoj načrt predložiti najprej koaliranim strankam v odobrenje. Ako ga bodo te stranke odobrile, potem pride šele pred deželne zbornice, ki se imajo izreči, ali naj bodo volitve v kmetijskih občinah dotičnih kronovin posredne ali neposredne; kadar bode to opravljeno, pride vsa stvar zopet vladi v roke in naposled šele pred državni zbor.

Čas pa teče hitro in ker ima sedanji državni zbor samo še dve leti zborovati, se lahko primeri, da ne bo več doživel volilne reforme, nego da se bodo pod vodstvom levičarske vlade vršile prej nove volitve na podlagi sedanjega volilnega reda. In to obuja v nas sum, da zavlači vlada nalašč volilno reformo.

Slovenske šole na Štajerskem.

(Govoril posl. dr. Jurtela v deželnem zboru štajerskem.)

Visoka zbornica! Nas in naše stranke gotovo ne zadene krivda, da se je rasprava preveč zavlekla. Če se v gozd kriči, odgovarja jek, in ne vem kake živce bi morali imeti, ko bi hoteli vse to nase vzeti, kar se je že tu govorilo o nas, o naši stranki in o naših učiteljih.

Posl. g. dr. Starku se je zdelo potrebno, imenovati in predstaviti slovenske učitelje kratko malo kot agitatorje in fanatike.

Ako bi bil z naše strani kdo tak izraz rabil glede nemških učiteljev, mislim, da bi bili vse drugače z njim ravnali in ga zavrili. Vedeti in pomisliti morate, da imajo slovenski učitelji težavnejše dolžnosti izpolnjevati, kakor nemški učitelji, da pa njihov materijalni položaj ni nič boljši od položaja nemških učiteljev. Če se slovenskemu učitelju s take strani pri vsaki priliki očita, da je fanatik in da se bavi z narodnostnim hujskanjem, tako mora izgubiti veselje in ljubezen do dela in do svojega poklica. Sicer pa mislim, da je nekdo drugi v tej zbornici poklican, braniti tako brez uzroka napadeno slovensko učiteljstvo, katero menda še ni preklicano.

Živeč vedno na deželi občeval sem doslej z učitelji prav mnogo in sicer zatvegadel, ker sem bil svoj čas načelnik okrajnega odseka v Ptuj in ker sem sedaj načelnik okrajnega zastopa v Šmarju pri

Jelšah in član ondotelega okr. šolskega sveta. Vsaka teh korporacij ima pri imenovanju učiteljev precej upliva. Te korporacije, kar jih je s slovensko večino, so pri imenovanju učiteljev — to lahko z mirno vestjo rečem — vedno že v postavnih mejah uplivala, slovenski učitelji pa gotovo še niso dali povoda, da bi se moglo reči, da predlagajo okrajni šolski sveti, v katerih imajo Slovenci večino, agitatorje in fanatike.

Iz zavodov pa teh svojstev gotovo niso soboj prinesli, za to bi bili že skrbeli nemški učitelji, ki bi takega kandidata ne bili pustili iz zavoda in bi mu ne dali zrelostnega spričevala. Do zadnjega časa sem so tudi taki šolski nadzorniki nastavljeni, ki ne pripadajo slovenski stranki, nego neki drugi stranki, ki pazno gleda na slovensko učiteljstvo. Lahko se torej reče, da učitelji tudi napram nemškim otrokom svoje dolžnosti izpolnjujejo in določenih mej nikdar ne prekorajajo, ker bi sicer ne mogli obstati in bi se ne mogli vzdržati. Imen nečem navajati, saj so itak vsakemu znana (Posl. Vošnjak: Ambrožič!) in ker nimam za to potrebnega daru. Ker pa se je ravnokar imenovalo ime, opozarjam na to, kako je ta gospod postopal kot nadzornik v celjskem okraju, kako je tam vso svojo moč porabljal proti slovenskemu učiteljstvu, a temu vendar ni mogel do živga priti.

Mislim torej, da storim samo svojo dolžnost, če branim slovensko učiteljstvo pred napadi, kakršne smo čuli danes in tudi že prej.

Očitano, da je slovensko učiteljstvo fanatično in da postopa agitatorično, je tudi že zatvegadal neresnično, ker so — kakor znano — še pred kratkim bili okrajni šolski sveti na Spodnjem Štajerskem v nemških rokah in se je to šele v najnovejšem času vled velike pazljivosti slovenske stranke deloma premenilo. In bivšim okrajnim šolskim svetom vendar ne more nihče opravičeno očitati, da so Slovencem na ljubav dajali prednost slovenskim kandidatom in da se niso držali strankarske discipline.

Če so se tako sestavljeni okrajni šolski sveti vzlic temu odločili, nastaviti take učitelje, kakršne imamo iz prejšnjih časov — novih je le jako malo — tako mislim, da so imeli dovolj uzrokov jim zapupati, da so bili prepričani, da ne nastavlja fanati-

LISTEK.

Začetek romana.

Češki spisal V. Mrštík; preložil Vinko.

(Dalje.)

Casih je vprašala sama sebe — zakaj, za koga je pač tako lepa, ko ni človeka, ki bi jo vedel ceniti ter bi jej to tudi rekel? A ni ga bilo. — Tistih moških trapov niti ni mogla videti — a mož?

Zamislila se je. Prvi hip v žalosti svoji ni vedela, je li to srd ali groza. Še le ko se je umirila, uverila se je, da je bil to stud. — Kot da ga vidi pred seboj, z nizkim, brezmiselnim nabranim čelom, s črnimi, kratkimi, povsod jednako ostrizenimi lasmi in s kratkim, debelim vratom, ki se je izgubljal v širokih plečih in vzbočenih prsih. Ob devetih je vstajal, ob dvanajsetih se vračal iz pisarne, obedoval, popušil smodko, ob treh odhajal in se vračal na večer, točno ob osmih; pol ure je večerjal, pol ure kadil in pil in ob devetih je sedel k svoji ženi; jedno uro se je bavil z njo in točno ob desetih je zopet vstajal od nje, poljubil jo na belo čelo — in zaprl za seboj vrata stranske sobe, kjer je še kaj pisal ali bral.

Tako je bilo njeno življenje. Zakaj takrat ni imela te pameti, kot jo ima sedaj! Kako drugače bi živela, drugače hotela — in srečna bi bila! In gospa Bela je ta hip v sebi čutila toliko ognja, strasti in sile, da je bila kot blazen. Čutila se je dvakrat mlado in jako in v prebitku jakosti je čutila najedenkrat željo po nečem neznanem, posebnem, divjem, tako rada bi se vzburla, udala se razkošju, a nikogar ni bilo, ki bi jo razumel ter se z njo vrgel v razkošje. In v tem se je skokoma približal predpust.

In zdajci je od leve strani, da bi vendar ne sedela sama, prisedel k njej mlad, lep človek. Za trenotje se je objela idejal večerna tema, a povsem določno se je zaleketal pred njo — niklasti naočnik v bledem, s črno brado zarastlem obrazu, zabelil se naprsnik in bela kravata, čez katero se je vlekel črni motvoz naočnikov. In sedel je tu s komolci ob kolena oprtimi ter pripovedoval — o Pragi, o plesih, gledališčih, izprehodih, o vsej tej pravljici mladih let.

Bil je to mladi doktor Strnad, rojen v mestu N., sedaj koncipijent pri odvetniku F. Prišel je iz Prage, obletal prve obiske, a najbolj mu je bilo všeč pri njej. Sprijateljila sta se z možem in prihajal je k njemu skoro vsak dan.

In vsak obisk je za gospo Belo pomenjal tisoč spominov, katere je poslušala kot Thamar. In Strnad, kot bi bil na prvi pogled uganil, kaj se godi v nje nedolžni duši, pripovedoval je baš to, kar jej je zvenelo najkrajše, in v nekaterih razgovorih jej je pokazal srce kar na dlani.

„Tako je, glejte, kaj bodem storil z njim“, govoril je sam v sebi, in prva zareza, katero je napravil na njem, zadela je uprav v najbolj občutno mesto. „Vi ne živite“, dejal jej je naravnost v oči — „vi, vi, dama vaše veljave, vaše — vaše —“ in kot bi iskal ter ne mogel najti pravega izraza za vse tisto, kar je ona čutila v sebi, je nezadovoljno dlesknal z jezikom ter se zasmeljal v zadregi zaradi izpodletelega poklona. „Vi dvakrat umirate, prvič kot žena, drugič kot vsak drug človek. — Rajši nič, kot tako živeti. Povejte mi, zakaj ste se omožili?“

Gospa Bela nagubanci čelo ter nevšečno prične trgati svoj robec.

„Moj Bog, kaj sem vedela takrat“, veli na to. „Bilo mi je dvajset let, oblekli so me v svatovsko obleko, in šla sem — boljšega nisem vedela. Navadim se, mislila sem si takrat, in — — —“

Te besede so jej ušle iz duše, da sama ni vedela kako. Ustrašila se jih je, ko mu je pogledala

kov in agitatorjev, ampak samo učitelje slovenskega rodu.

Kdo pa more sicer slovenskemu učitelju zameriti, če se zunaj šole čuti Slovenca? Zataji li nemški učitelj kdaj in kje svojo narodnost? Mislim, da je pri nas narodna zavednost tako vzbujena in se na obeh straneh izraža, tako da v tem oziru drug drugemu nimamo ničesar očitati! Od Nemcev se naravnost zahteva, naj učitelj v javnem življenju prizna, katere narodnosti je. Če pa vi kot Nemci od vaših učiteljev zahtevate, naj čutijo kot Nemci in naj tako ravnajo, tako sodim, da se tudi slovenskim učiteljem ni treba sramovati svoje narodnosti niti jo zatajiti.

Če pa so dandanes na spodnjem Štajerskem nekateri okrajni šolski sveti drugače sestavljeni, nego so bili prej, tako je vendar deželni šolski svet popolnoma na vaši strani. Njegovi člani niso Slovenci (Posl. Robič: Slovenci v njem sploh niso zastopani); ti gospodje so gotovo nemškim učiteljem zelo naklonjeni (Posl. Vošnjak: Narobe!), slovenskim učiteljem pa ne morejo ničesar očitati, ker ti korektno postopajo in ker svoje dolžnosti izpolnjujejo.

Žal, da je resnica, da Slovenci v deželnem šolskem svetu, v najvišjem šolskem oblastvu dežele niso zastopani. Pravična je torej naša tirjatev, da tudi Slovenci dobe v deželnem šolskem svetu svojega zastopnika, da po njem uplivajo na blagor slovenskih učiteljev. Potem se ne bo tako lahko primerilo, da se bodo slovenski učitelji tukaj robato napadali.

Nam se pri vsaki priliki očitajo denunciacije. To očitaneje zavračam z vso odločnostjo. Ne verujem, da bi mi poslanec g. dr. Starkel mogel količkaj očitati; pač pa imam jaz dovolj uzroka reči, da je g. dr. Starkel tudi letos porabil priliko, da je navedel neki slučaj iz šole v Šoštanju (Klici: Tudi letos!), tičoč se učitelja Kramerja.

Dotični učitelj povedal mi je sam, da je po svojem premeščanju moral novič obljubo storiti. Ta učitelj je mislil, da je bil pri šolskem oblastvu tako popisan, da ga je to vsaj za zanikarnega izdajalca zmatralo, če ne za kaj hujšega.

Če se vidi tak uspeh, tako mislim, da se more samo na denunciacijo sklepati. (Jako dobro!) In še nekaj: Ta gospod je bil valed intervencije šolskega oblastva premeščen, sedaj ni več v Šoštanju, v volilnem okraju gospoda dra. Starkla.

Sodim, da bi bilo plemeniteje, ako bi se o mrtvecu ne govorilo slabo in ako bi se ne metalo kamenje za njim v grob. Oprostite, gospoda moja, da sem postal nekoliko glasen. Oprosti me to, da je tudi z druge strani nekdo govoril tako glasno, da je to spominjal na bajni stentorski glas.

Predno končam, naj še na kratko omenim, da je fanatizma v nekem drugem taboru iskati in najti, ne pa v slovenskem taboru. Zdi se mi, da se je lani vršila v Gradci deželna učiteljska konferenca. Na to konferenco, na kateri je bilo odločevati o strokovnih in stanovskih vprašanjih, ki bi imela biti skupna, prišli so tudi slovenski učitelji. Znano mi je in čitalo se je tudi v časnikih, na kar poklada dr. Starkel, kakor se kaže, posebno važnost, da so takrat, ko je prišlo na vrsto posveto- vanje o slovenskih šolskih knjigah, nemški učitelji dvorano ostentativno zapustili.

v obraz in oči. Ves je bil nekako preplašen: oči so se mu razširile, bledi obraz mu je oblila rudečica. Nagnil se je k njej in gledajoč jo na ustnice vprašal jo z nekakim groznim glasom:

„In navadili ste se?“

„Navadila,“ odgovorila je gospa Bela in temno zarudevši glavo sklonila nad šivanje. Ko se je umirila, videla je, kako napačno je storila. Čutila je v sebi nekako dolžnost, prepovedati si take besede, a usmev jej je branil in njena strogost je zvenela kot vzbujajoča koketerija. Bala se je sicer teh besed, teh morfinovih kapljic, ki so se jej vlivale v kri, a najedenkrat se jih je navadila, navadila tako, da ga je pozneje, ko je prišel na veselico, ter zopet takle nonchalantno sedel k njej, sama izzvala, naj prisede bliže, in njen obraz, njen pogled je vidno prosil: sedi in pripoveduj!

In gospa Bela je s sanjarskim pogledom s slastjo poslušala njegovo pripovedovanje, ki je vha- jalo v njo ter se vračalo kot odmev. Vsaka beseda, vsak stavek jej je prodiral v mozeg, vlivaj se v kri in gospa Bela je pričela sanjati o veliki slavnosti majskega življenja, proti kateremu je bilo njeno do- sedanje življenje navaden sésa. (Dalje prih.)

Nemškim učiteljem tega ne morem zameriti; hoteli so pač pokazati, da stojijo na nemškem stališču, da niso prijatelji slovenskega naroda, kateremu ima ta pouk biti v korist.

Vprašam pa: Kaj bi se bilo zgodilo, da so slovenski učitelji proti nemškim uprizorili tako de- monstracijo. Ž njim bi bili predsednik in šolska oblastva najbrž malo drugače postopali. Kar sme jeden, tega drugi pač ne sme!

Mislim, da sem prav informiran, ako opozar- jam, da se je lani vršil shod zaveze štajerskih uči- teljev v Ptuj; tudi tega shoda so se udeležili slo- venski učitelji, a tudi tu so slabo naleteli.

Koj v začetku zborovanja so se čuli govori, ki so slovenske učitelje prisilili, da so mislili na odhod, da bi ne bili moralno vrženi pred vrata.

Nemškim učiteljem jaz tudi tega ne zamerim, pravo imajo na svoji strani in odgovorni so samo sebi, kako ravnajo napram slovenskim svojim tova- rišem. Ti imajo uzroke za to, da se nemškim uči- teljem ne pridružijo, zato pa jih ni smeti razupiti kot fanatike. Druga nimam ničesar omeniti. (Odo- bravanje.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. marca.

Spitničeva afera.

Poljski klub bavi se je v zadnji seji s to afero. Razprava je bila precej dolga in živahna. Minister Jaworski je svetoval, naj se povabi naučni minister Madeyski da pojasni stališče, katero je za- vzela vlada. Ta predlog je obveljal in se je razprava odložila do prihodnje seje. Hohenwartov klub si je stvar olajšal. Njemu ni šlo za pravico niti za poslansko imuniteto in zagadelj je sklenil glasova- ti za predlog večine imunitetnega odseka. Še to- liko ni bil radoveden, kakor poljski klub, da bi prosil naučnega ministra za pojasnilo, samo sloven- skim poslancem je v neskončni svoji velikodušnosti dovolil, da smejo glasovati kakor hočejo.

Državnozbornski odseki.

V proračunskem odseku razvil je včeraj trgo- vinski minister grof Wurmbrand svoj program glede lokalnih železnic in sicer v zmišlu decentralizacije lokalnih železnic. Pri generalni inspekciji železnic misli vlada ustanoviti poseben oddelek za lokalne železnice, kateri bi bil neki centralni urad vseh de- želnih železniških uradov, katerih ustanovitev se prepusti deželnim zborom. Odsek je po ministrovem govoru rešil neke točke proračuna trgovskega in finančnega ministerstva ter se začel posvetovati o proračunu poljedelskega ministerstva. — Drugi dr- žavnozbornski odseki ne delujejo tako marljivo, kakor proračunski. Gospodje državni poslanci gotovo ne morejo tožiti, da imajo preveč dela, ker sta na ten- den le dve seji, pa vendar sta bila te dni dva od- seka nesklepna, namreč gospodarski in odsek za vojaške zadeve. V prvooimenovanem odseku sta bili na dnevnem redu trgovinski pogodbi s Španjo in z Rumunsko, v drugooimenovanem pa zakonski načrt o zglaševanju črnovojskov. Nekateri listi priporočajo, naj bi se imena dotičnih poslancev, ki ne prihajajo k odsekovim sejam, razglaševala, češ, da bi potem dotičniki svoje dolžnosti vestneje izpolnjevali.

Češko vprašanje.

V jedni zadnjih sej proračunskega odseka je posl. dr. Harold vprašal ministerskega predsednika kneza Windischgratza, na kako stališče se je mi- nisterstvo postavilo napram „češkemu vprašanju.“ S tem izrazom se je doslej imenovalo prizadevanje češkega naroda za narodno ravnopravnost in za uveljavljanje češkega državnega prava ter njegov odpor proti sedanjemu državopravni uredbi monarhije. Tega izraza so se doslej vedno posluževali tudi na- sprotniki češkega naroda in šele ministerski pred- sednik knez Windischgratz je na Haroldovo vpra- šanje izustil krilate besede: Izraza „češko vprašanje“ ne moremo akceptovati. — S tem je knez Windisch- gratz povedal, da zmatra češko vprašanje, namreč zahtevanje glede narodne enakopravnosti in glede češkega državnega prava kot definitivno rešeno. Ne bodemo opozarjali na to, da je bil knez Windisch- gratz dolgo let član češkega historičnega plemstva, čegar program je bila baš narodna ravnopravnost in državno pravo češko, saj se ljudje preminjajo, nazoni pa tudi, ali izrek ministerskega predsednika je važen zagadelj, ker je v njem preciziran pro- gram vlade napram Čehom: vlada ne pripozna opravi- čenosti čeških teženj za državno pravo in narodno ravnopravnost — in ker je ž njim rečeno, da češko zgodovinsko plemstvo priznava sedanjo ustavo. Dru- gega pomena ta izrek nima. Zanimljivo je samo še to, da je ta krilati izrek tako podoben izrekom raznih drugih mogočnikov, ki so z enakimi besedami re- ševali velika politična vprašanja. Schmerling je glede Madjarov rekel: Mi moremo čakati — in učakal je popoln poraz svojega sistema. Kossuth je l. 1848. preširno vpraševal: Kje pa je Hrvatska, Metternich pa je rešil italijansko vprašanje z zaničljivimi besedami: Italija je samo nekak geografsčen pojem. In

če pogledamo še dlje nazaj, vidimo, da pred petde- setimi leti za Nemce in za vlado ne samo ni bilo češkega vprašanja, ampak sploh ne češkega naroda. In sedaj! Kolika razlika. Zato pa v ministerskega predsednika kneza Windischgratza besedah ne vi- dimo drugega kakor politično otročarijo. Češko vpra- šanje eksistira in se s praznimi frazami ne da spravi- ti s sveta.

Vnanje države.

Milan.

Pustolovec Milan hoče za vsako ceno ostati v Srbiji in prav njegova navzočnost je uzrok, da je vse javno mnenje do skrajnosti razdraženo in da se je bati še domače vojne. Tudi liberalci se boje Mi- lanove navzočnosti, ne samo ker vedo, da mu ni zaupati in da bi njegov upliv ne bil narodu in dr- žavi v korist, nego tudi zato, ker vedo, da bi potem izgubili najboljšo svojo oporo, simpatije ruske vlade. Rusija zahteva z vso odločnostjo, naj Milan, ki ni srbski državljan, zapusti Srbijo, in če smemo verjeti raznim ruskim listom, je to napotilo liberalce, vsaj nekatere, da so se približali radikalcem in da sku- šajo ž njimi zajedno znebiti se Milana. Radikalci so baje za slučaj, da pridejo spet na krmilo, obljubi- bili, da ne obnove zastožbe proti bivšemu Avakumo- vičevemu ministerstvu, dočim so liberalci s svoje strani priznali, da je kralj kršil ustavo, ko je raz- pravo ustavil pred sodbo. Milan vé za te namere in da bi je preprečil, namerava baje razveljaviti ustavo, postaviti Nkolo Kristića, ki mu je že več- krat izkazal biriške usluge, za vodjo državne uprave in sam prevzeti vrhovno poveljstvo. Ali se mu bode na ta način posrečilo proti njemu naperjeno gibanje udušiti, pokazala bode bodočnost.

Diplomatična afera.

Pariški „Figaro“ presenetil je te dni svoje čitatelje s pikantno dogodbinjo izza kulis. Francoski vojaški atašé pri poslanstvu v Kodanju Beauchamp dobil je bil od generala Buriusa, načelnika vojaški pisarnici Carnotovi, nalog, naj poroča intimnejše o mislih in dispozicijah ruskega carja glede Francije. Atašé se je približal princzinji Valdemar, hčeri vojvode Charterskega, in jo po daljših pripravih prosil, naj mu odgovori na nekatera vprašanja in sicer: Kaj pričakuje Rusija za svoje prijateljstvo od Francije; ali misli car, da more vsaj v slučaju de- fenzive stopiti na stran Francije? Princzinji se je zdelo nedopustno, da bi zaradi odgovorov poizvedo- vala pri carju, zato je dotično vprašalno polo izro- čila namestniku poslanika, ki jo je poslal v Pariz. Razni krogi izvajajo iz tega, da mej Rusijo in Francijo vzlic Kronstadtu in Toulonu ni nikake in- timnejše dotike, da Rusija ni Franciji ničesar obljubi- la. Da je to senzacionalno razkritje resnično, svedoči to, da je vlada odpustila poslanika grofa d'Aunay, češ, da je on inspirator tega članka. Grof d'Aunay je proti tej insinuvaciji slovesno prote- stoval, rekši, da je to, kar je „Figaro“ poročal, v diplomatičnih krogih splošno znano, ter se pritožil zaradi odpusta iz službe na državni svet.

Dopisi.

Iz Opatije, 1. marca. [Izv. dop.] (Čegava je Opatija?) Ideja vašega dopisnika v dopisu z dne 17. februarja iz Opatije, da bi Ljubljansko „Slovensko pisateljsko društvo“ v Opatiji ali nje bližini zgradilo malo vilo, v katero bi potem proti večji ali manjši odškodnini zahajali njegovi, posebno pa bolni člani, vidi se mi prav umestna in gospod dopisnik govoril je i meni iz srca. In to zaradi tega, ker do sedaj je vsako podjetje in imetje v Opatiji v tujih, našemu narodu sovražnih rokah. Bilo bi torej res dobro, da bi naši domačini, posebno oni, kojim razmere to dopuščajo, tudi v tem obziru kaj storili. Opatija bode, ako pojde kakor se sedaj kaže, s časom, dasiravno na slovanaki zemlji, vsa s tujimi elementi „poplavljená“. Posebno se Madjari tu kaj ošabno obnašajo in mislijo, ker je Opatija blizu Reke, da je že njih „Magyar orszag“. Za izgled samo ta slučaj: Pred nekimi dnevi prišlo je v Opatijo za dlje časa več ogerskih rodovin in to, kakor sem ališal, boljše vrste. Ko so naznanilne jiste vsi samo v madjarskem jeziku izpolnili in bili potem naprošeni, da bi liste v nemškem, italijanskem ali pa v hrvatskem jeziku napisali, niso ošabni Madjari hoteli tega storiti, ampak so rekli: Ako ne razumete v Opatiji madjarskega jezika, nesite liste na Reko. Reka je madjarska in Opatija je blizu Reke itd. Vaelej, kadar se sprehajam po naši lepi rivieri in vidim, koliko vil se posebno letos gradi, navdaja me rekel bi neko veselje, a to veselje se mi vaelej skali, ko zvem, kdo gradi ali kdo je dal graditi to ali ono vilo. Vse je stransko, nič doma- čega, ogerski čifuti imajo tu že precej vil. Tako je tudi z tehniki, katerih je tukaj precej, da celo iz Padove in Budimpešte, sami inozemci. Pač je nekaj izjem in to moram s posebnim zadovoljtvom ome- niti. Namreč gospod inženier Mlekuž je naš rojak in ta vrli narodnjak izdeluje ravno sedaj načrte za

neko vilo in druga poslopja. Tudi pred par leti napravil je omenjeni gospod inženier načrte in zgradbe za več tukajšnjih poslopij. A drugi so vsi tuji.

Iz Sajenice, 27. februarja. [Izv. dop.] (Raznoterosti.) Težko, da je še kdaj v vaš cenjeni list prišel dopis iz naših prijaznih vinskih goric. Toda nič ne dé — Vsaj se bode kmalu čul vlak, ki bode drdral po prijazni dolini Velikološki i cela okolica postala bode živahnejša. Vender pa je danes nekaj drugega prouročilo, da se je vaš poročevalec oglasil. V bližni župi sv. Križa pri Litiji osnoval se je odbor peterih mož, ki so si oskrbeli potrebno dovoljenje, da smejo daleč po okolici iskat premoga. In, kakor se vidi, njih trud ni bil brezuspešen. — V Sajenicah, $\frac{3}{4}$ ure od nove dolenske železnice, posrečilo se jim je priti do precej izdatne premogove žile. V Čatežu iztesali so si že malo skladišče za premog. Ko se odpre meseca junija železnica, prične izvoz premoga. Se ve da začetek je skromen, toda ni Rima niso zgradili jeden dan. V obče se more reči, da vlada nekaj let sem po naših solčnih goricah kaj živahno življenje. V Čatežu i v Sv. Križu pri Litiji osnovali so kmetijski podružnici, ki imata prav lep broj članov. Podružnica Sv. Križka priredila je na pustno nedeljo tombolo, ki je bila prav mnogobrojno obiskana. Šaljive i koristne dobitke preskrbel je odbor, na čelu mu g. trgovec Benedek, a mnogo darovali so jih prijatelji našemu kmetu. — Naj omenim tukajšnja duhovnika, g. dež. poslanca i tukajšnjega rojaka g. sodnika Višnikarja itd. Najbolj pa nas je razveselil g. deželne sodnije svetnik Ludovik Raunika, koji je ne gledé na hudo zimo prišel navlašč iz bele Ljubljane. Posebno šaljivi dobitki prouročili so obilo smeha i veselega iznenadenja. Kaj bi neki rekli k tej veselici velučeni g. dr. Mahnič? — Visoki deželni zbor dovolil nam je zaatno podporo 900 gld. za novi vodovod pri župni cerkvi Sv. Križki. Hvala lepa veleslavnemu deželnemu odboru i onim možem, koji so nam pomogli do toli izdatne podpore. Kmetijska podružnica naša kupiti hoče te dni vinograd v svojo svrhu. V nakup tega obljubilo nam je vodstvo kranjske hranilnice velikodušno podporo od 150 gld., dež. odbor pa 200 gld. — Obrniti se hočemo pa še na vis. c. kr. ministerstvo poljedelstva in mislimo, da ne brez uspeha. — Mnogo se govori o preložitvi ceste do Čateža. Tekla bode od grada Turna, koji je last čislane i dobrodelne obitelji grofov Pace, ob vodi Moravšci po ravnem, a ko se zasuje proti Čatežu, ob gozdnem robu 3% navzgor. Ta cesta bi bila dovozna k novi železnici dolenski, za koju garantuje cela dežela. Ker pa železnica brez dobrih dovoznih cest nič ne nosi, zato se trdno nadajamo, da veleslavni deželni odbor v Ljubljani kmalu ukrene potrebne korake da se ta naša opravičena želja čim prej uresniči.

Domače stvari.

— („Bog in narod“) — nad temi besedami, katere je pritisnila neka ženska podružnica Ciril-Metodova na svoj pismeni zavitek, izpodbija se dr. Mahnič v zadnjem „Rimskem Katoliku“. Ker je to storila jedna podružnica na svojo roko, zdi se mu, da je družba sama sprejela to geslo, ki je po razlaganju Mahničevem revolucijsko, frimasonsko. Družba, ki ima tako geslo, torej ne more biti verska ne katoliška. Kaj neki poroče doktor natolcevalec o društvu, ki se je nedavno osnovalo na podlagi resolucij I. slovenskega katoliškega shoda, ter učinilo to, česar že tolikrat osumničena družba sv. Cirila in Metoda ni storila. „Slovensko katoliško politično društvo“ za Dolensko je sprejelo za geslo grčne besede: „Bog in narod!“ Omenjeno društvo je izdalo v 4. letošnji številki „Dolenskih Novic“ str. 27 oklic „Dolenskim rojakom“, v katerem stoji mej drugim zagotovilo: „Geslo društvu bode: Bog in narod!“ Isti sv. veri nevarni vzklík „Bog in narod“ završuje spis. Podpisan je ves odbor. V revolucijsko, frimasonsko mrežo so se torej po nazorih Mahničevih ujeli gg. kanonik Povše, dekan Aleš, župniki: Babnik, Fettich-Frankheim, Schweiger in dr. Frimasonstva in revolucije sumljiv je bivši „Slovenčev“ urednik g. Žitnik, ki je l. 1887 brzojavil v Celovec: „Bog in narod“. Frimason, revolucionar je g. Andr. Kalan, ki je te besede natisnil v knjižici: „Einspieler — zlatomašnik“ str. 86. Frimasoni, revolucionari so vsi, ki verujejo v Boga in delajo za narod.

— (Slovensko gledališče.) Za sinočno predstavo „Prodane neveste“ je bilo gledališče zopet

popolnoma razprodano. Opera se je izvzemši nekih slučajnih nedostatkov pela prav tako izvrstno, kakor pri prejšnjih predstavah. Občinstvo je vse pevke in pevce odlikovalo z opetovanim burnim ploskanjem. Basist gosp. Vašiček, ki si je s svojim krasnim glasom, izborno šolo in spretnim igranjem pridobil že davno splošne simpatije, odlikovan je bil z lepim lavorjevim vencem z belo zelenimi trakovi. S posebnim veseljem beležimo, da je bilo mej občinstvom jako lepo število rodoljubov iz raznih krajev slovenske domovine.

— (Foersterjev koncert.) Z opravičenim ponosom pozdravilo je sinoči Ljubljansko občinstvo tu vzgojenega mladega moža, ki je bil pred nekaj leti šel v svet, da se umetnosti posveti, in se vrnil kot velik umetnik, ki sme z vso sigurnostjo računati na svetovno ime. Že poročila, kat- ra so nam zdaj in zdaj dobajala o g. Foersterju, so nam obetala nekaj izrednega, isto tako tudi program, obse- zajoč petero najtežjih točk, kar jih pozna klavirna glasba. Že železna vztrajnost koncertistova zasluži občudovanje. Popotnikova fantazija, s katero je Schubert svojo „Sturm in Drang“ dobo zaključil, največja in mogočna skladba tega sicer tako nežnega skladatelja, s prelepim od koncertista divno igranim kratkim stavkom, kateri je prav za prav popotnikova fantazija; najtežja in najmanj igrana Chopinova balada, delo, ki naredi jasen utis le če je igra znamenit umetnik, in tak utis je naredila sinoči; Lisztov sen v poletni noči, to gledé tehnike sila težavno delo in sloveče C moll varijacije Beethovenove, krasen muzikalen, nekoliko virtuosno zložen in na nekoliko pregnantih ritmičnih taktov naslanjajoč se kalejdoskop — to so bile glavne točke programa. Mej njimi pa so bile: prelepi nokturno v Des, kateri je, igran nekako sladko sanjavo, naredil na nas morda najmogočnejši muzikalni utis, dva klavirna komada ruskega virtuoza na klavirju Sapelnikova, — čedna salonska skladba, katero je g. Foerster jako delikatno igral — jedna Lisztova etuda in po vrhu še Raffova „Fileuse“ in tarantela iz Lisztovega dela „Venezia e Napoli“ — same točke, ki zaostajajo za zgoraj imenovanimi samo glede obsega, nikakor pa ne glede tehničnih težkot. Kar se tiče virtuosne bravure in tehnike, je pri umetniku s takim imenom, kakeršno si je pridobil g. Foerster, samo po sebi umevno, da se je koncertist povzpел do njenega viška. Kar pa mu mora pridobiti najiskrenejše simpatije vsakega glasbenika, to je dub, to je genijalnost njegovega igranja in njegova skromnost kot reproducent. Kar je zlagateljevega, pušča zlagatelju in igra delo njegovo, kakor si je to mislil zlagatelj ne blepeč po efekti virtuosov, nego z vso pijeteto duhovitega igralca. Tam, kjer je absolutno potrebno, da se pokaže kot neodvisen virtuos, tam se tudi kot tak pokaže, in sicer kot jako znamenit virtuos, vedno pa najde tisto mesto, kjer mu je to storiti dovoljeno. In to je prava, velika umetnost.

—ff—

— (Promocija.) Danes je bil v Gradci promoviran g. Heribert Borštner, sin gimnazijskega profesorja v Ljubljani, doktorjem vsega zdravilstva. Čestitamo!

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista poslal je: A. Pacher, učitelj v Gradcu na Koroškem 2 kroni. — Živio vrli rodoljub in njegovi nasledniki!

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani poslal je uredništvu našega lista g. Vojteh Candolini c. kr. sodnik v pokoji v Kostanjevici na Dolenskem 10 kron. — Živio vrli rodoljub in njegovi nasledniki!

— (Prvo Ljubljansko uradniško konsumno društvo) ima svoj redni občni zbor v dvorani Hafnerjeve pivarne (Sv. Petra cesta 47) dne 11. t. m. popoldne ob 3. uri z naslednjim dnevnim redom: 1. poročilo predsednikovo. 2. Gospodarsveno poročilo za l. 1893. 3. a) poročilo nadzorstvenega sveta in predlog njegov, dati absolutorij za l. 1893; b) razdelitev upravnega dobička in dohodkov z l. 1893; c) določitev nagrad za upravnike. 4. Določitev obrestne mere za posojila, katera vzemo družbeniki. 5. Določitev, kako je plodonosno naložiti zadružne denarje, kateri so na razpolaganje. 6. Nadomestilne volitve. 7. Sklepanje o največji določbi amortizacijskih obrokov pri dovolitvi kredita (§ 14). 8. Eventuelni predlogi. P. n. gospé soproge družbenikov vabijo se najljudejeje, da se udeležé občnega zbora; gostje, vpeljani po družbenikih, dobro došli! Računski sklepi in bilanca, pregledani od nadzorstvenega sveta so v društveni pisarnici na vpo-

gled. Društvena pisarna je na Turjaškem trgu št. 6 preko dvorišča v I. nadstropji.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj vršila se je pri tukajšnjem porotnem sodišči obravnavna proti 20 let staremu kajžarskemu sinu Mihi Tavčarju iz Javorja v Škofjeloškem sodnem okraji zaradi hudodelstva uboja. Na pustno nedeljo letos bil je v Peternelovi gostilnici na Muravi ples. Zvečer sprla sta se v kamrici Anton Kos in Anton Bogataj, vender ju je gostilničar pomiril, tako da ni prišlo do pretepa. Bogataj šel je potem iz kamrice v hišno sobo, drugi fantje pa za njim ter so ga pri vratih obkolili in se gnetli okoli njega. V tem trenutku prišel je obdolženec Miha Tavčar za hrbet Bogatajev ter ga z odprtim nožem sunil v hrbet s tako močjo, da je nož prodrl v leva pljuča, vsled česar se je Bogataj v kratkem času zgrudil mrtev na tla. Po zvedeniškem izreku bila je ta z nožem in po jako močnem sunku prizadeta rana absolutno smrtna poškodba. Izpovedbe prič potrjujejo in obtoženec sam priznava, da je on Bogataja sunil z nožem v hrbet ter da je storil to iz jeze in maščevanja, ker ga je bil Bogataj jedenkrat poprej napadel in prevrgel, da pa sicer ni imel namena, svojega nasprotnika usmrtiti. Porotniki potrdili so vprašanje glede hudodelstva uboja in sodišče obsodilo je Tavčarja na šest let težke ječe, poostrene vsak mesec s postom ter trdim ležiščem v temni celici dne 5. februarja vsakega kazenskega leta.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 18. do 24. februarja. Novorojencev je bilo 12 ($=19.76\%$), mrtvorojenec 1, umrlih 18 ($=29.64\%$), mej njimi so umrli za škrlatico 1, za davico 1, za jetiko 7, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 1, za različnimi boleznimi 7. Mej umrlimi bili so tujci 4 ($=22.2\%$), iz zavodov 6 ($=33.3\%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za škrlatico 2, za vrtico 3.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi v nedeljo dne 4. maren 1894 v svojih prostorih postno zabavo. Vzporod: 1. Petje. 2. Deklamacija. 3. „Gluh mora biti.“ 4. Prosta zabava. Začetek ob 8 uri zvečer. Pristop dovoljen je članom in vpeljanim nečlanom.

— (Muzikalno-deklamatorična akademija,) ki so jo priredili na korist podpornemu društvu dijaki Novomeške gimnazije pod vodstvom pevovodje g. Hladnika, izvršila se je prav sijajno. Petje je bilo vseskozi krasno in so mladi pevci želi obilo pohvale, ter morali nekatere točke ponoviti. Tudi godbene točke so pokazale veliko spretnost mladih igralcev. Gluma s petjem „Čevljar baron“ katero je za dijaško predstavo priredil g. prof. Vrhovec, je vzbujala mnogo smeha, kajti igrala se je prav dobro. Tudi gmotni uspeh akademije je bil prav dovoljen in je dobilo podporno društvo blizu 200 goldinarjev.

— (Ponarejene krone.) V Kranjskem okraji se je baje pokazalo mej ljudstvom v poslednjem času več ponarejenih srebrnih kron. Na sumu je neki kovač Jože Št. iz Trboja, katerega so izročili sodišču.

— (Zdravstveno stanje) se je v radovljiškem okraji zboljšalo tako, da razun dveh slučajev škrlatice zdaj ni nobene nalezljive bolezni v vsem okraji. Izmej vseh za hripo zbolelih 437 oseb jih je samo 5 umrlo.

— († Martin Sattler) Zopet je zatisnil oči za vekomaj vrl narodnjak in vnet duhovnik, ki je navdušeno in dejansko kazal povsod ljubezen do svojega naroda. V Majšpergu na Spodnjem Štajerskem je namreč umrl nedavno nenadoma po kratki bolezni tamošnji župniki častit gospod Martin Sattler. Pokojnik rodil se je leta 1828 v Črni-gori pri Ptuji in služboval iz početka mej Nemci, dokler se ni del Sekovske škofije pridejal Lavantinski. Letos bi bil obhajal 40letnico svojega duhovstva in 25letnico svojega župnikovanja. Stori je mnogo koristnega za cerkev svojega župnega kraja in tudi v narodnem oziru bil je vedno odločen in navduševal ljudstvo ter je poučeval. Kot pisatelj sodeloval je v raznih časopisih slovenskih. Budi mu blag spomin!

— (Truplo pokojnega učitelja J. Freuensfelda,) ki je umrl v Pragi, prepeljalo se bode bodoči mesec od tam v Ljutomer, ter pokopalo na domači zemlji, katero je pokojni ljubil tako iskreno. Potrebno vsoto nabrali so rodoljubi in je posebno uspešno delovala gospica Lojzika Božičeva in gg. M. V. in D. Z. V Mariboru je bil te

dni razstavljen krasen venec z narodnim trakom in napisom: „Peantik počivaj sladko v predrugi Ti zemlji domači!“

— (Nova občina na Slatini.) Nemškutarji v Slatini so venderle dosegli s pomočjo deželnega zbora v Gradcu, da se osnuje nova samostalna občina v Slatini, v kateri bodo oni zopet mogli gospodariti po svoji volji. V prvi vrsti bodo zdaj odprli svojo šulvereinsko šolo, kateri so se sedanji občini priključili Križevljani ustavljali celih 6 let, da je poslopje ostalo prazno. Zdaj seveda bodo Slatinčani dosegli, kar jim je tako na srcu in blagor in sreča se bodeta kar vsipala nad novo Slatinsko občino! Tako vsaj obetajo glavni nemški matadorji kratkovidnežem, ki jim to verujejo.

— (Sreča v nesreči.) Na postaji v Pragarskem stal je te dni hlapec Angelo K. mej progama, ko se je pripeljal večerni poštni vlak. Lokomotiva zgrabi hlapca in ga viže na tla, toda na srečo je strojevodja, to videvši, še pravočasno ustavil vlak. Nepredvidnemu hlapcu se vsled tega ni zgodilo nič hudega. Le prestrašil se je in nekoliko opraskal.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi s sodelovanjem akad. društva „Hrvatska“ dne 6. marca 1894 koncert. Lokal: Puntigamer Bierhalle. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 50 kr. Dijaki prosti.

— (Vandalizem.) Na Št. Vidski cesti v Celovcu je neznan zlikovec narezal in deloma olupil 200 mladib kostanjev, da se bodo vsi posušili. Škoda se ceni na 600 gld.

— (Pri drsanju utonila.) Pri Vrbi ob Vrbskem jezeru se je pripetila te dni nesreča na ledu. Soprog znanega posestnika letovišča v Logu gospa Schier bila je s svojima dvema otrokama in z dekle na ledu. Na jedenkrat se udere ledena skorja in dekla in dveletno dete sta utonila. Gospo Schierovo in drugega otroka so rešili. Truplo utopljene deteta so že našli, deklo pa še ne.

— (Srnjak na strehi.) V Pontabel na Koroskem so pripodili psi od laške strani srnjaka čez mejo. Splašena žival skočila je na neko strebo. Tam pa se je srnjaku spodrsnilo, da je doli padel in v tem ga je ujel in ubil neki lovec.

— (Cesarska jahta „Miramar“,) ki se je vsa prenovila in predelala v ladjedelnici v Danzigu, odplula bode te dni v Pulj. Za prenovljenje jahte se je izdalo okoli 700.000 goldinarjev.

— (Zgodnji kljunači.) Kakor poroča list „Hazarak“, je bilo ustreljenih minuli teden na posestvu grofa Ivana Draškovića v Baranya-Selye več kljunačev, kar je v tem času velika redkost. Zdaj, ko je nastalo bolj mrzlo vreme, je tudi konec zgodnjega lova na kljunače.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Češko-slovanska etnografična razstava v Pragi) se bode odprla dne 15. maja. Deželni zbor je votiral 60.000 gld. podpore in ves prostor bivše jubilarne razstave, mesto Praga pa 30.000 gld. Garancijski fond mora znašati 100.000 gld. Izložni odbor, kateremu je na čelu dr. Vladimir grof Lažansky, obrača se do češko-slovanskega naroda, da s subskripcijami izpolni, kar še manjka za garancijski fond.

* (Hripa na Dunaji.) V poslednjem času se je zopet pojavila hripa na Dunaji in sicer posebno pri otrocih. Kaže se v novi obliki lahkega vnetja vratu.

* (Drago jajce.) V Londonu kupil je na dražbi neki Sir V. H. Creme jajce ptiča „veliki alk“ za 3000 gld. Rod ptiča veliki alk je od leta 1844. popolnoma izmrl in ni nobenega živega več na svetu.

* (Eksplozija parnega kotla.) V Aleksandrovske v Donski guberniji razpočil se je v velikih Andrejevovih fužinah parni kotel in je bilo 25 delavcev ubitih, 10 pa teško ranjenih. Hiša, v kateri je stal kotel, je popolnoma razrušena, tudi tovarniško poslopje je hudo poškodovano.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 2. marca. Nepoznan človek je iz šale ostavil v drž. zboru nekako bombo, napolnjeno z žaganjem, kar je obudilo splošno veselost mej poslanci.

Peterburg 2. marca. Giersu se je zdravje nekoliko na bolje obrnilo, a nevarnost je še vedno velika.

Pariz 2. marca. „Cocarde“ javlja, da se je Carnot obrnil s posebnim pismom do kraljice angleške, v katerem izreka željo, naj se premesti lord Dufferin, angleški poslanik v Parizu, češ, da je on prouzročil razkritja v „Figaro“ gledé Beauchampove afere.

Berolin 2. marca. Po daljši precej ostri razpravi, v katero sta posegla tudi državni tajnik Marschall in finančni minister Miquel, odkazal je državni zbor trgovinsko pogodbo z Rusijo posebnemu odseku v posvetovanje in poročanje.

Bruselj 2. marca. „Gazette“ javlja, da so anarhisti položili na relse železniške proge Kolonija-Lüttich in sicer pri postaji Welhenrad tri velike dinamitne bombe, katere pa so ljudje našli še predno je vlak prišel do dotičnega mesta.

Madrid 2. marca. Kabili okoli Melile napadli in oropali so zopet več španskih ladjic.

Listnica uredništva.

Gosp. dopisnik v Celji: Ko bi Vaš dopis priobčili, bili bi gotovo konfiskovani.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 28. f. bruarja.

V Brnu: 44. 26. 69. 54. 30.

Umrli so v Ljubljani:

28. februarja: Ljudmila Hail, železniškega uradnika vdova, 73 let, Dunajska cesta št. 25.

V deželni bolnici:

27. februarja: Ana Kovačič, gostija, 72 let.

28. februarja: Andrej Navoda, tesar, 24 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. marca	7. zjutraj	737,8 mm.	3,6° C	sl. szh.	jasno	0-00 mm
	2. popol.	739,1 mm.	13,2° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	740,5 mm.	6,0° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 7,6°, za 6,0 nad normalom.

Dunajska borza

dne 2. marca t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 20 „
Avstrijska zlata renta	120 „ 25 „
Avstrijska kronska renta 4%	98 „ — „
Ogerska zlata renta 4%	118 „ 20 „
Ogerska kronska renta 4%	95 „ 35 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1023 „ — „
Kreditne delnice	367 „ 60 „
London vista	124 „ 80 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 02 1/2 „
20 mark	12 „ 21 „
20 frankov	9 „ 91 „
Italijanski bankovci	43 „ 10 „
C. kr. cekini	5 „ 89 „

Dne 1. marca t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158 „ 75 „
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	280 „ — „
Papirnati rubelj	1 „ 84 „

Zahvala.

Vsem cenjenim gg. prijateljem in znancem, ki so o priliki smrti mojega nepozabnega, zdaj v Bogu počivajočega soproga, gospoda

Marka Kovšce

izkazali svoje blagodejno sočutje in dragemu pokojniku izkazali zadnjo čast, zlasti pa predrag. g. okrajnemu glavarju Radovljiskemu, g. nadzorniku prof. Levcu, velečastiti duhovščini, vsem gg. učiteljem, gg. odbornikom občine Kropa, požarni brambi, gg. dararjem, drugim prebivalcem občine Kropa, sočutnim okoličanom za mnogo-brojno udeležbo pri sprevodu, dalje vsem darovateljem krasnih vencev, gg. pevcem za ganljivo petje, sploh vsem vkup in vsakemu posebej izrekam tem potem svojo najprisrčnejšo zahvalo.

V Kropi, dne 27. svečana 1894.

(231) Helena Kovšce.

Zahvala.

O prenašli in nepričakovani smrti naše predrage, nepozabljene matere, gospe

Cecilije Adamič roj. Avsec

se nam je od vseh strani izkazalo toliko sočutja, da se ne moremo vsem posameznim osebo na-hvaliti.

Zatorej izrekamo tem potem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, dalje gg. uradnikom, častiti duhovščini in meščanstvu, ki so spremlili našo srčno ljubljeno mater k večnemu počitku, najsrčnejšo zahvalo.

Zahvalimo se tudi vsem darovateljem in nosilcem vencev in slavnemu pevskemu društvu „Lira“ za pretresljivo petje.

V Kamniku, dne 1. sušca 1894.

Žalujoča rodovina

(233)

Adamič-eva.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajali časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seisthal v Ansesse, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Lino, Budejovice, Plana, Marjine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 08 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregio, Curik, Genova, Paris, Lino, Ischl, Budejovice, Plana, Marjine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lino, Steyr, Ischl, Gmunden, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Ischl, Gmundena, Lino, Steyr, Paris, Genova, Curik, Bregio, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 37 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

„ 12. „ 00 „ popoldne „ „

„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

„ 1. „ 01 „ popoldne „ „

„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

„ 9. „ 05 „ popoldne „ „

„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ popoldne „ „

„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

4—50)

Trgovski učenec

se vzprejme na deželi. — Ponudbe pod L. S. upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (217—3)

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in
1033 velocipedov 21
IVAN JAX

v Ljubljani, na Dunajski cesti šte. 13.

— Ceniki zastoj in poštnine prosto. —

Najboljše
voščilo svetá!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. l. 1835
na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrirola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

— Povsod v zalogi. — (801-81)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanke na moje ime

St. Fernolendt.

Pošiljam natančne cenike o vseh mojih proizvodih zastoj in poštnine prosto.